

دلیلی قانع کننده برای زندانی شدن میرحسین

در مراسم ختم پدر آقای حسن روحانی، خبرنگار یکی از سایت‌های اقتدارگرا از محمد رضا خاتمی پرسیده بود «اگر این اختلاس در دوران مجلس ششم اتفاق افتاده بود، مجلس با آن چه برخوردی می‌کرد؟» دکتر خاتمی جواب داده بود که «در دوران مجلس ششم چنین اختلاسی اتفاق نمی‌افتاد».

خاتمی درست گفته است. مجلس ششم هر چه بود یک مجلس فرمایشی نبود. آن مجلس حتی هنگامی که تن به حکم حکومتی سپرد، آنقدر شفافیت داشت که هیات رئیسه را وادار کند تا برای درج در صورتجلسات مجلس و ثبت در تاریخ، متن فرمان رهبری خوانده شود تا آیندگان بدانند چه اراده‌ای خواهان محدود کردن رسانه هاست و از «شفافیت در مقابل ملت» هراسان است.

و نکته جالب آنجاست که میرحسین موسوی در بیانیه شماره ۱۸ خود هنگامی که از «غارت بزرگ ملی» گفت و هشدار داد که در نبود دستگاه‌های نظارتی مستقل، فاجعه‌های اقتصادی در راهند، راز پریز از آن را «شفافیت در برابر ملت» دانست. در بیانیه شماره ۱۸ آمده است: امروز بیت المال در معرض یغیای یغماگران قدیس مآب است و هنوز ملت علی‌رغم ادعاها و دستوره‌های شدید از شناسایی و معرفی و محاکمه این مفسدان چیزی ندیده است. کجا رفت آن پرونده بزرگی که در مجلس باز شد و یک شبه در یک معامله پاپایای بسته شد؟ چه کسی جرات دارد پرونده واگذاری‌های بزرگ را به بهانه اجرای اصل ۴۴ به مراکز قدرت و نفوذ باز کند و پرده از این غارت بزرگ ملی که منجر به ایجاد انحصارهای بزرگ اقتصادی شده است، برکشد؟ چه کسی آن شیاجت را دارد که از فاجعه نبود کمترین نظارت مالی بر دستگاه‌های نظامی و امنیتی و نهادهای شبه دولتی که سراسر فضای اقتصادی کشور را تحت تاثیر خود قرار داده‌اند دم برآورد؟ و باز ملت ما سوال می‌کند که آیا این بود آن نظام اسلامی و عادلانه که در پی آن بودیم. «شفافیت در مقابل ملت» چه مشکلی ایجاد می‌کرد که به پنهان کاری از ملت پناه بردیم؟ آیا آن اصل طلایی شفافیت حکومت در مقابل ملت را از زبان پیرجماران یادمان رفته است که می‌گفت: «کاری نکنید که نتوانید به مردم توضیح دهید».

این سطور، سخنان یک سال پیش میرحسین‌اند. مردی که نه ادعای پیشگیری داشت و نه با اجته و رمال و اسطراب میانه‌ای داشت و نه خودش را نایب امام زمان می‌دانست و نه هوای مدیریت جهانی داشت. یکسال و اندی پیش - و نه ده سال قبل - میرحسین موسوی در بیانیه شماره ۱۸ خود آنچه را که امروز شاهدیم، تمام و کمال هشدار داد. آن‌ها که بایست می‌شنیدند، شنیدند، اما گویی اراده‌ای برای برخورد با مفسدان اقتصادی وجود نداشت. نه تنها اراده‌ای وجود نداشت بلکه صاحبان این سخن را نیز محصور و زندانی کردند تا مبادا بیش از این منادی حقوق برباد رفته مردم و اموال غارت شده بیت المال باشد.

یکسال و اندی پیش، میرحسین موسوی پرسید «شفافیت در مقابل ملت چه مشکلی ایجاد می‌کرد که به پنهانکاری از ملت پناه بردیم؟» و امروز به اگرچه طشت رسوایی مدیریت اقتدارگرایان از بام افتاده است اما گویی هنوز هم اراده‌ای برای شفافیت در مقابل ملت وجود ندارد. هنوز هم مردم نامحرم‌اند و حق ندارند سراغی از بیت المال خویش بگیرند.

کسانی که به دنبال دلیلی برای حصر و زندان میرحسین می‌گردند، با خواندن همین چند سطر می‌توانند به علت آن پی ببرند. پاسخ مسئولان و متولیان را به هندارهای میرحسین، حصر و زندان بود و الحق که در طول تاریخ هر کس که با ارباب ثروت و قدرت در افتاده است پاسخی بهتر از این نشنیده است.

✱ شورای هماهنگی راه سبز امید در پیامی به شورای عالی رهبری انقلاب سوریه، ابراز امیدواری کرد که هرچه زودتر با پیروزی مردم رنج‌دیده سوریه، نسیم آزادی و دموکراسی و برابری بر این سرزمین بوزد و غبار ستم و اندوه این روزها از چهره جامعه‌ی سوریه زودده شود.

✱ جمعی از فرماندهان، ائثارگران و رزمندگان هشت سال دفاع مقدس، با صدور بیانیه‌ای از ادامه حبس حسین زرینی، عضو ستاد ائثارگران میرحسین موسوی، انتقاد کردند و خواستار آزادی سریع و دلجویی از وی شدند. در این نامه تاکید شده که حسین زرینی، نمادی از جوانان نسل انقلاب است که در عرصه دفاع مقدس، سازندگی و اصلاحات فعال بودند و در سالهای اخیر نیز وقتی دوباره انقلاب خود را در خطر دیدند، باز هم صحنه را خالی نکردند و مبارزه با انحرافات و کج‌رویی‌ها پرداختند.

✱ احمد خاتمی در نماز جمعه این هفته تهران خواستار آن شد که رسانه‌ها درباره پرونده اختلاس سه هزار میلیارد تومانی جنجال نکنند. وی افزود: «در همه جای دنیا این فسادها وجود دارد». احمد خاتمی با انتقاد از کسانی که قصد دارند از این تنور داغ (اختلاس) نان انتخاباتی خودشان را بپزند، به مسئولان نظام هشدار داد که صوری پیشه کنند، فراکنی نکنند و گناه فساد را به گردن یکدیگر نیندازند.

یا علاج بن موسیٰ الرضا

پاسخ‌های خواندنی نایب رئیس مجلس ششم به خبرنگار فارس

سیدمحمدرضا خاتمی: مگر قرار است انتخابات برگزار شود؟

تا به حال شده بود این تعداد خبرنگار دور شما جمع شوند، با کنایه پاسخ داد: نه، من هول شدم.

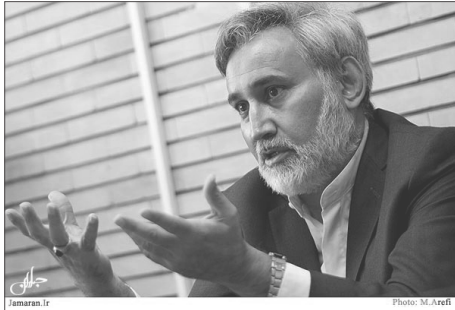
خاتمی در پاسخ به این سؤال که می‌گویند «اصلاح‌طلبان باید در قبال فتنه موضع‌گیری کنند و در غیر این صورت نمی‌توانند در انتخابات شرکت داشته باشند»، گفت: همه درباره فتنه موضع‌گیری می‌کنند؛ اختلاس و دزدی مملکت را برداشته است.

خاتمی در پاسخ به این سؤال که اگر مجلس ششم هم‌اکنون روی کار بود، چه برخوردی با اختلاس اخیر می‌کرد، خاطر نشان کرد: اگر مجلس ششم بود، چنین اختلاسی روی نمی‌داد.

وی در پاسخ به این سؤال که «چرا آمریکایی‌ها می‌گویند اصلاح‌طلبان سرمایه‌های اجتماعی ما هستند؟»، اظهار داشت: من چنین چیزی نشنیده‌ام؛ آمریکا ممکن است غلط‌های مختلفی بکند.

خاتمی در پاسخ به این سؤال که «چرا آمریکا همیشه از اصلاح‌طلبان حمایت می‌کند؟»، گفت: این‌طور نیست، آمریکا از خیلی‌ها حمایت می‌کند.

خاتمی در پایان تاکید کرد که اصلاح‌طلبان در انتخابات شرکت نخواهند کرد.

خبرگزاری فارس در خبری که دقایقی پس از نشر بخشی از آن را حذف کرد نوشت: محمدرضا خاتمی، گفته است که اصلاح‌طلبان در انتخابات مجلس شرکت نمی‌کنند.

وی در پاسخ به این سؤال که آیا اصلاح‌طلبان در انتخابات آینده شرکت خواهند کرد یا خیر، پرسید قرار است انتخاباتی برگزار شود؟ زمانی که یکی از خبرنگاران به نایب رئیس مجلس ششم گفت

برادر سهراب اعرابی: قوه قضاییه پیشنهاد پرداخت دیه داده است؛

حالیست فقط با آزادی زندانیان سیاسی

دست کودک است نگران او را رها می‌کند و زن کذاب همچنان می‌کشد. مادر اصلی است که دلنگران واقعی کودک است. قصه ی این روزهای ایران شده است که هر که از راه می‌رسد ضربه‌ای می‌زند و او که مادر اصلی است دغدغه‌ی کشور را دارد و از خون پسرش می‌گذرد تا اوضاع کشور به سامان شود.

در همین باره سهیل اعرابی برادر سهراب در گفتگو با کلمه در واکنش به هجویات منافقین داخلی و خارجی علیه مردم و جنبش مردمی سبز، می‌گوید: سازمان مجاهدین خلق به نظر من یعنی تعدادی آدم در یک کمپ که معلوم است تحت چه فشارهایی از جانب سرانشان قرار دارند. طبیعتاً اعضای این کمپ اگر نظری هم بدهد و حرفی بزند نمی‌تواند ادعا کند مردمی است. من معتقدم مجاهدین خلق با رفتارهایی که دارد فقط تداعی کننده ی یک دیکتاتوری است. من به آنها که به هر طریق تلاش می‌کنند خودشان را به مردم بچسباند پیشنهاد می‌کنم که اگر واقعا دوست دارید با مردم باشید ببینید مردم داخل چه می‌خواهند و صدای آنها را بشنوید به جای آنکه از اعتراض مردم استفاده کنید و اسم خودتان را مطرح کنید.

روز ۲۵ خرداد هنوز هم یادآور عکس جوانی است که با سربند سبز در کنار مادر نگران آینده است که در چشمانش فریاد می‌شود. سهراب اعرابی جوان ۱۹ ساله‌ای که پس از راهپیمایی مسالمت آمیز ۲۵ خرداد ماه، خانواده ی وی مدت‌ها به دنبالش زندان‌ها و کلانتری‌ها و بیمارستان‌ها را گشتند و پس از ۲۶ روز، مادر و برادر سهراب، جنازه ی این جوان ۱۹ ساله را در پزشکی قانونی شناسایی می‌کنند.

پروین فیمیه از نخستین مادران داغدار بود که پس از کشته شدن فرزندش سکوت نکرد. وی همان روز‌ها در گفتگو با کلمه تنها شرط گذشتن از خون پسرش را آزادی تمام زندانیان سیاسی اعلام کرده و گفته بود اگر همه زندانیان سیاسی را با اعلام برائت آزاد کنند از خون سهراب می‌گذرم اما اگر قرار باشد فرزندم را که کشته‌اند و زندانیان هم در زندان باشند از خون سهراب نمی‌گذرم. حکایت این روزهای کشور، یادآور قصه‌ی دوزنی است که هر دو مدعی می‌شوند کودک بیشان فرزند اوست، به دستور حاکم هر کدام یکی از دستان کودک را می‌کشند و قرار است هر که موفق شد بچه از آن او باشد. پس از چند دقیقه مادر اصلی که نگران درد

آیا پرونده اختلاس هم به سرنوشت قتل‌های زنجیره‌ای و کوی

دانشگاه و کهریزک مبتلا شد؟

است ایشان خواسته باشند که موضوع اختلاس بزرگ در لابلای فراکنی‌های ده ساله گم شود و یا ریشه‌های آن به ۱۰ سال پیش کش یابد.

با ابراز تاسف باید گفت که عملکرد حامیان رهبری و نمایندگان قوای مصلوب الاختیار این شائبه را در ذهن ایجاد می‌کند که رهبری به هر قیمتی خواهان پایان رسیدگی به این ماجراست. ماجرای که در صورت روشن نشدن تمام ابعاد آن می‌تواند بسان لکه‌ی سیاهی در تاریخ عملکرد حاکمان این کشور باقی بماند.

اگرچه این نخستین باری نیست که عملکرد حامیان و اطرافیان آیت الله خاتمی مصداق «مهر ابله» می‌شود، اما این بار قضیه عام‌تر و فراگیرتر از همیشه است. این هواداران ناشی، با این عملکرد خود، نه تنها آب به آسیاب اختلاسگران می‌ریزند، بلکه خواسته یا ناخواسته با پیوند زدن آن با سخنان رهبری، در حقیقت هزینه‌ی این حمایت مشکوک را به پای رهبر جمهوری اسلامی می‌نویسند.

البته نگرانی بزرگ‌تر و اصلی آنجاست که مبادا قوه‌ی قضائیه هم مانند مجلس و شورای پول و اعتبار و رسانه‌های دولتی، از سخنان رهبری اینگونه برداشت و تفسیری داشته باشد و با این برداشت این پرونده را نیز به سرنوشت بسیاری دیگر از پرونده‌های ملی همچون قتل‌های زنجیره‌ای و کوی دانشگاه و کهریزک و... مبتلا کند.

تنها یک روز پس از آنکه رهبری از رسانه‌ها خواستند که مجاری اختلاس بزرگ را کش ندهند، شکایت ۱۱ تن از نمایندگان مجلس از احمدی‌نژاد در این باره، متغنی شد؛ موضوع اختلاس از دستور کار شورای پول و اعتبار خارج شد و روزنامه‌های قدس، جام جم و خراسان و... سر مقاله‌های خود را بازخوانی فرمان ۱۰ سال پیش رهبری اختصاص دادند. مهدی طائب هم در فارس نیز به عرصه آمد تا کسانی را که از این پس موضوع اختلاس را پیگیری می‌کنند شریک جرم اختلاس گران کند و بگوید «مختلس با مبلغان اختلاس! یک کار را انجام می‌دهند!!» و هر دو از یک مرکز واحد دستور می‌گیرند!! حسین شریعتمداری هم که این بار دستش از نام‌هایی چون صهیونیست و بهایی و منافقین خالی است، زمین و زمان را به هم دوخت تا بگوید به جای سخن گفتن از «مسئولیت حاکمان و عوامل اختلاس» باید به ریشه‌ها پرداخت و کم مانده که مجاری دزدی از بانک صادرات را به نزاع هایل و قایل برساند.

مقام رهبری اگرچه در سخنان خود خواستار آن شده بود که به این بهانه مسئولان نباید زیر سوال بروند و برای دفاع از عملکرد خویش و ضرورت رسیدگی به مفاسد اقتصادی به دستور ۱۰ سال پیش اشاره‌ای کرد، اما ابعاد است منظور اصلی ایشان تعطیل کردن رسیدگی نمایندگان و شورای پول و اعتبار باشد. حتی بعید